PSALMUL 90

1. [1]Doamne, Tu-ai fost locul nostru
de-adăpost din neam în neam;
[2]mai ‘nainte de-a fi munții,
când nici, Doamne, nu eram,
mai ‘nainte de-a fi lumea
şi pământul zămislit,
din vecii pe veşnicie...
Tu eşti Dumnezeu slăvit.

2. 3Tu-ntorci oamenii-n
ţărână,
zici: „Vă-ntoarceți în
pământ!”
4Căci o mie de-ani la Tine
ca o zi trecută sunt,
ca o strajă dintr-o noapte.
5Tu îi mături ca pe-un vis,
dimineața sunt ca iarba
ce-a-nflorit şi s-a deschis.

3. [6]Înfloreşte dimineața...
seara e uscată iar,
[7]noi pierim de-a Ta mânie,
ne-ngrozim de-al Tău amar.
[8]Pui ‘naintea Ta tot răul
care l-am făcut de-ajuns
şi-n lumina Feței Tale
scoți păcatul nostru-ascuns...

4. [9]Ale noastre zile toate
pier de-a Ta urgie-acum;
iată, anii noştri zboară
ca un sunet, ca un fum.
[10]Anii vieții noastre, Doamne,
sunt până la şaptezeci,
iar la cei mai cu tărie
se ridică la optzeci...

5. Şi tot lucrul lor cu care,
bieți de noi, ne lăudăm,
nu-i decât dureri şi trudă:
trece iute, noi zburăm.
[11]Dar cine ia seama oare,
Doamne, la tăria Ta,
ca, aşa cum se cuvine,
să se teamă-a n-asculta?

6. [12]Să ne-nveți a' noastre zile
bine să le numărăm,
ca o inimă-nțeleaptă,
cum vrei Tu, să căpătăm!
[13]Doamne,-ntoarce-Te, cu milă
— până când mai zăboveşti? —
şi de robii Tăi Te-ndură
să-i ajuți şi izbăveşti!

7. [14]Satură-ne zilnic,
Doamne,
Tu de bunătatea Ta
și vi-a-ța noastră-ntreagă
veseli ne vom bucura.
[15]Bucură-ne tot atâtea
zile câte-am fost smeriți,
tot atâția ani, o, Doamne,
câți am fost nenorociți!

8. [16]Robii Tăi să-Ţi vadă
slava
şi lumina, fiii lor!
[17]Fie-a Ta bunăvoință,
Doamne, peste-al Tău popor;
şi a mâinilor lucrare,
Doamne, Tu să ne-o-ntăreşti,
da, lucrarea mâinii noastre
s-o ajuți şi s-o-ntăreşti!